

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobkyně **V. Š.**, zastoupené JUDr. Zuzanou Šmídovou, advokátkou se sídlem Žerotínova 1155/3, Ostrava-Moravská Ostrava, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 18.1.2012, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 12.10.2011, o invalidním důchodu,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á.**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. **Odměna právní zástupkyně** žalobkyně JUDr. Zuzany Šmídové **se určuje v částce 2.880,- Kč** a bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě, a to ve lhůtě 60 dnů od právní moci rozhodnutí.

IV. České republice **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“) rozhodnutím ze dne 18.1.2012 č.j. X rozhodla, že námitky proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 12.10.2011 č.j.X se zamítají a toto rozhodnutí se potvrzuje.

Proti tomuto rozhodnutí ze dne 18.1.2012 podala žalobkyně včas žalobu, v níž nesouhlasila se závěry žalované obsaženými v tomto rozhodnutí. Namítala svůj velmi špatný zdravotní stav, přičemž zdůrazňovala, že se musela podrobit v roce 2010 operaci krční páteře a není schopna zaměstnání. Navrhovala proto zrušení napadeného rozhodnutí.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby, zejména s ohledem na posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen MPSV ČR) který byl v průběhu řízení vypracován.

K žádosti žalobkyně usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 11.6.2012 č.j. 43Ad 12/2012-16 byla žalobkyni ustanovena advokátka JUDr. Zuzana Šmídová.

Krajský soud zjistil, že žalovaná rozhodnutím ze dne 12.10.2011 odňala žalobkyni invalidní důchod dle ustanovení § 38 zák.č. 155/95 Sb., ve znění pozdějších předpisů s odůvodněním, že dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) v Ostravě ze dne 21.9.2011 již není žalobkyně invalidní, když rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu E, položce 1, písmeno b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a míra poklesu pracovní schopnosti činí 20%.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 18.1.2012, dále rozhodnutím ze dne 12.10.2011, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen PK MPSV ČR) v Ostravě ze dne 14.6.2012, obsahem dávkového spisu a posudkovým spisem žalobkyně vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě. Poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z výše citovaného posudku PK MPSV ČR, jakož i připojeného posudkového a dávkového spisu žalobkyně, vzal krajský soud v daném případě za prokázáno, že v průběhu řízení na Okresní správě sociálního zabezpečení v Ostravě při kontrole invalidity dne 21.9.2011 lékařka OSSZ zjistila, že rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu E, položce 1, písmeno b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a míra poklesu pracovní schopnosti činí 20%

Poté vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 21.10.2011, jímž žalobkyni od 20.11.2011 invalidní důchod odňala.

K námitkám žalobkyně, v nichž zejména poukazovala na to, že její zdravotní stav se stále zhoršuje a požadovala zrušení rozhodnutí o zamítnutí invalidního důchodu, byl vypracován Českou správou sociálního zabezpečení dne 6.12.2011 posudek

o invaliditě, z něhož bylo zjištěno, že u žalobkyně již nejde o invaliditu třetího stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. c) citovaného zákona, nejde ani o invaliditu druhého stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona, ani nejde o invaliditu prvního stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona. Podle posudkového závěru lékaře ČSSZ je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII (postižení svalové a kosterní soustavy), oddílu E (dorzopatie a spondylopatie), položce 1b (bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének – s lehkým funkčním postižením), přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, v platném znění, pro které stanovil lékař ČSSZ míru poklesu pracovní schopnosti (z rozmezí 10-20%) ve výši 20%. Lékař ČSSZ – lékařská posudková služba, pracoviště pro námitkové řízení potom podle záznamu o jednání ze dne 6.12.2011 uzavřel, že žalobkyně není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 20%.

Žalovaná poté námitky žalobkyně zamítla nyní přezkoumávaným rozhodnutím ze dne 18.1.2012.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jednalo o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR Ostrava. Z posudku této komise ze dne 14.6.2012 krajský soud zjistil, že posudková komise vycházela ze spisové dokumentace obsažené v posudkovém spisu žalobkyně, a dále ze zdravotní dokumentace od praktického lékaře MUDr. H. a MUDr. K. Měla taktéž k dispozici nálezy neurochirurgické ambulance MUDr. P., MUDr. B., MUDr. L., MUDr. K., MUDr. M., dále EMG nálezu MUDr. V. a zprávu radiologického oddělení MUDr. H., jakož i CD magnetické rezonance z Vítkovické nemocnice a propouštění zprávy z neurochirurgické kliniky. Vycházela rovněž z úplné spisové dokumentace vedené u OSSZ v Ostravě. Komise uzavřela, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je chronický bolestivý syndrom krční a bederní páteře se stavem po operaci výhřezu plotének v krční oblasti, následné intersomatické fúzi s přetrvávající lehkou dynamickou dysfunkcí v krčním úseku páteře. Objektivní nález neurochirurga a výsledek RTG vyšetření krční páteře jednoznačně prokazují příznivý nález po operaci v krční oblasti s příznivým postavením náhrad, není přítomna kořenová symptomatologie v krční ani bederní oblasti a jedná se o lehké funkční postižení. Komise konstatuje, že přiznání plné invalidity v roce 2010 při posouzení na OSSZ v Ostravě bylo provedeno v pooperačním období v době rekonvalescence na přechodnou dobu a při kontrolní lékařské prohlídce v září 2011 bylo na podkladě příznivých objektivních nálezů konstatováno, že se již o žádný stupeň invalidity nejedná. Komise vyjádřila plný souhlas s tímto posouzením na OSSZ v Ostravě, taktéž se ztotožnila s posudkovým zhodnocením lékaře ČSSZ v námitkovém řízení. Po operaci a následném léčení došlo k výraznému zlepšení ve zdravotním stavu posuzovaného, které je prokázáno výše citovanými nálezy a nekoresponduje se subjektivními polymorfními stesky žalobkyně ,

kteře nemají v těchto nálezech objektivní korelát. Stav odpovídal příloze k vyhl. č. 359/2009 Sb. kapitole XIII, odd. E, pol. 1, písm. b), kdy z rozmezí 10-20% stanovila PK horní hranici 20% poklesu pracovní schopnosti. Žalobkyně není schopna těžké fyzické práce se zvedáním, přenášením nadlimitních břemen, práce ve vynucených polohách a ve výškách. Je schopna pracovního zařazení ve svém výučním oboru prodavačka textilu. K datu vydání napadeného rozhodnutí již nebyla invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 soudního řádu správního při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, tedy k datu 18.1.2012.

Dle ust. § 38 zák. č. 155/95 Sb. v platném znění pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu. Dle ust. § 39 téhož zákona odst. 1 pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 citovaného zákonného ustanovení je pojištěnec invalidní, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla a) nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70%, jedná se o invaliditu třetího stupně. Dle odst. 3 pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Podle odst. 4 při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35% a nejvíce o 69%, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70% též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Dle odst. 5 se za zdravotní postižení pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí. Podle odst. 6 za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Dle odst. 7 je pojištěnec je adaptován na své zdravotní postižení [odstavec 4 písm. c)], jestliže nabyl,

popřípadě znovu nabyl schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti. Podle odst. 8 procentní míra poklesu pracovní schopnosti se určuje v celých číslech.

Krajský soud dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí, to je k 18.1.2012 přestala splňovat podmínky invalidity dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo u ní o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu alespoň o 35%. Podmínky pro ponechání invalidního důchodu žalobkyně přestala plnit, když dle posudku o invaliditě vypracovaného ČSSZ dne 6.12.2011 a zejména dle posudku PK MPSV ČR v Ostravě ze dne 14.6.2012 již nebyla invalidní, když pokles jejího pracovního potenciálu činil pouze 20% (dle kap. XIII, odd. E, pol. 1, písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.). Tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise MPSV ČR v Ostravě posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení posudkového lékaře a odborného lékaře z oboru neurologie. Rozhodující příčinou poklesu pracovního potenciálu u žalobkyně byl chronický bolestivý syndrom krční a bederní páteře se stavem po operaci výhřezu plotének v krční oblasti, následné intersomatické fúzi s přetrvávající lehkou dynamickou dysfunkcí v krčním úseku páteře.

Krajský soud shodně se závěrem posudku PK MPSV ČR v Ostravě uzavírá, že k datu vydání rozhodnutí, to je k 18.1.2012 přestala být žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., když pokles pracovní schopnosti dosahoval pouze 20%.

Pokud žalobkyně u ústního jednání soudu namítala, že došlo k dalšímu zhoršování jejího zdravotního stavu a že tudíž není schopna vykonávat žádné zaměstnání, soud poukazuje na ustanovení § 75 odst. 1 soudního řádu správního, podle něhož je povinen vycházet ze skutkového (tedy zejména zdravotního) a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu – žalované ČSSZ. Tímto datem je 18.1.2012.

Na základě výše uvedeného krajský soud žalobu zamítl, neboť není důvodná (ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního).

Odměna zástupkyně žalobkyně JUDr. Zuzany Šmídové byla stanovena dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. za tři úkony právní služby á 500,- Kč (převzetí a příprava věci, sepsí vyjádření k posudku ze dne 3. 8. 2012, účast u jednání dne 27.8.2012), třikrát náhrada hotových výdajů á 300,-Kč dle § 13 odst. 3, tedy celkem 2.400,- Kč. Jelikož právní zástupkyně žalobkyně je plátcem DPH (dle osvědčení FU v Ostravě ze dne 29.5.2008), byla jí tato odměna zvýšena o 20%, tedy o 480 Kč, - Kč na celkových 2.880,- Kč. Tato odměna bude zástupkyni žalobkyně proplacena ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Krajského soudu v Ostravě.

Výrok o nákladech státu je odůvodněn ust. § 60 odst. 4 s.ř.s. když žalobkyně je osvobozena od soudních poplatků dle § 11 odst. 2 písm. ch) zák.č. 549/1991 Sb. a ust. § 35 odst. 8 s. ř. s., podle kterého navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování platí stát. Proto nebyla náhrada nákladů České republiky přiznána.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 27.8.2012

JUDr. Miroslava Ježoviczová
- samosoudkyně –